

Főbb címek a tanulmányból:

- **A terrorizmusról általában**
- **CBRN fenyegetettség**
- **A NATO helye, szerepe a terrorizmus elleni harc nemzetközi rendszerében**
- **A NATO tevékenysége**
 - *Az 5. cikk alkalmazása*
 - *Műveletek*
 - *Politikai párbeszéd*
 - *Képességek*
 - *Kihívások és lehetőségek*
- **Tömegpusztító fegyverek terroristák általi felhasználásának valószínűsége**
- **Felhasznált irodalom**

Annotáció

A nem hagyományos fegyverekkel elkövethető támadások lehetőségének vizsgálata, szakértők általi elemzése a szeptember 11-ei eseményeket követően új lendületet kapott. A New York-i események után a tömegpusztító fegyverek felhasználásnak rémképe valóságosabbá vált, bár előtte sem volt kétséges, hogy a terroristák ilyen jellegű próbálkozásokat már folytatnak (elég csak az 1995-ben az Aum Shinrikyo japán szekta által a tokiói metróban elkövetett szaringáz-támadásra utalni). Az „újfajta” fenyegetettséget jelentő, konkrét, rövid távú politikai célt nem megjelölő, a nagyszámú áldozat elérésére és egyúttal a polgári lakosság, közvélemény megfélemlítésére törekvő terroristák nyilvánvalóan élnének a CBRN-fegyverek adta lehetőségekkel is. Az elemzők egyetértenek abban, hogy nem lehet kizárni egy ilyen jellegű támadás lehetőségét, mindazonáltal ennek valószínűségét illetve esetleges bekövetkezésének idejét illetően az egyes értékelések eltérnek.

A NATO terrorizmus elleni küzdelemben játszott szerepét a Szövetség átalakulási folyamatának kontextusában célszerű vizsgálni; a NATO nemzetközi rendszerben elfoglalt helyét és szerepét illetően képviselt eltérő elképzelések szükségszerűen hatással vannak a terrorizmus elleni küzdelemben vállalt feladatok mértékére is. És bár a nemzetközi terrorizmus valóság, az egész euroatlanti térség biztonságát fenyegető kockázatként való értékelésében konszenzus alakult ki a NATO-n belül, ez már korántsem mondható el a kihívások kezelésének módját illetően.

A terrorizmus komplexitásából adódóan számos területen a NATO-nak nincs közvetlen illetékessége, így meglévő képességei, lehetőségei keretén belül maradva kell megtalálnia helyét; ez azonban túlmutathat a szigorúan vett katonai fellépésen és számos más területen (pl. következmény-kezelés, tudományos programok, polgári veszélyhelyzeti tervezés) is aktív, hatékony hozzájárulást tesz lehetővé.

A terrorizmus elleni küzdelemhez szükséges átalakulás a képesség- és struktúrafejlesztés fontos tényezője. Ennek egyik eredménye a parancsnoki struktúra átalakítása, a műveletekkel foglalkozó ACO (Allied Command Operations) mellett a NATO átalakításának hatékony lebonyolítására koncentráló Transzformációs Parancsnokság (Allied Command Transformation) létrehozása.